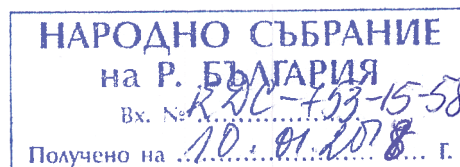

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министерство на младежта и спорта

Изх. № 01-00-37/5
Дата: 10-01.....2018 г.

ДО
Г-Н СЛАВЧО АТАНАСОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ВЪПРОСИТЕ НА ДЕЦАТА,
МЛАДЕЖТА И СПОРТА В
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

София
Пл. Княз Александър I № 1

На Ваш изх. № КДС-753-15-58/21.12.2017 г.

Относно: Законопроект за доброволчеството № 754-01-85

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АТАНАСОВ,

Във връзка с внесения от Цветан Генчев Цветанов и група народни представители проект № 754-01-85 на Закон за доброволчеството имаме следните бележки и предложения:

1. Във връзка с разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от проекта считаме за уместно да се обмисли възможността по отношение на непълнолетни и малолетни лица да се прилагат някои от мерките за закрила на тези лица при полагане на труд по трудово правоотношение, предвидени в чл. 301-305 от Кодекса на труда и наредбите по прилагането им, вкл. изричната забрана за работи по чл. 304 от Кодекса на труда.

2. В чл. 6, ал. 1 от проекта се урежда доброволческата дейност на „доброволец – чужд гражданин“ според наименованието на члена, но в текста се визират само гражданите на държави членки на Европейския съюз, на държави – страни по Споразумението за ЕИП и на Конфедерация Швейцария. Не се регулира възможността на граждани на държави, извън посочените, да извършват доброволческа дейност на територията на Република България, което не кореспондира с разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 7 от проекта, от която може да се изведе, че и граждани на „трети държави“ могат да сключат договор за дългосрочно доброволчество.

В тази връзка считаме, че е необходимо да се синхронизират двете посочени разпоредби, а също така да се дефинира понятието „трета държава“.

В чл. 6, ал. 1 е употребено понятието „граждани на Европейския съюз“. Коректното понятие е „граждани на държави членки на Европейския съюз“.

3. Следва да се отстрани противоречието между мотивите на законопроекта, където сред лицата, които имат право да организират доброволческа дейност, са посочени религиозните общности, регистрирани като юридически лица по реда на Закона за вероизповеданията, и текстът на чл. 7, ал. 2 от проекта, в който тези субекти липсват.

4. По отношение на лицата по чл. 7, ал. 2 от проекта:

4.1. Съгласно чл. 2, ал. 2 и чл. 9, ал. 1 от Закона за народните читалища читалищата са юридически лица с нестопанска цел и се вписват в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, поради което изричното им посочване в чл. 7, ал. 2, т. 1 от проекта не е необходимо;

4.2. Не е ясно какво съдържание е вложено в понятието „заведения на бюджетна издръжка“ в чл. 2, ал. 2, т. 2 от проекта. На бюджетна издръжка са единствено бюджетните организации по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на Закона за публичните финанси. Финансирането на определени дейности на дадена организация със средства от държавния бюджет не я определя като „бюджетна организация“, респ. такава на бюджетна издръжка. Ето защо преобладаващата част от изброените в посочената разпоредба „заведения“ не са и не биха могли да бъдат „на бюджетна издръжка“. Това налага да се преосмислят както кръга на лицата, изброени тук, така и формулировката на самата разпоредба.

По отношение на спортните организации тези, които са регистрирани като юридически лица с нестопанска цел, попадат в кръга на лицата, имащи право да организират доброволческа дейност на основание чл. 7, ал. 2, т. 1 от проекта, без да е необходимо изричното им посочване. Извън обхвата на тази възможност остават само спортните организации (спортни клубове), регистрирани по Търговския закон, но това решение очевидно кореспондира с философията на законопроекта, доколкото всички търговци остават извън обхвата на чл. 2, ал. 2.

Считаме, че би могла да се обмисли възможността определени лица, макар и регистрирани по Търговския закон, да бъдат включени сред лицата по чл. 7, ал. 2 от проекта – напр. лечебните заведения, а също и всички спортни организации по смисъла на Закона за физическото възпитание и спорта.

4.3. Не са обосновани причините за предвиждането за поддържане на „списък“ на лицата, организиращи доброволческа дейност, от Министерството на правосъдието, нито правните последици от включването на лицата в такъв списък. По същество се предвижда създаването на публичен регистър, но не е уреден ред за воденето му, нито законова делегация за нормативен акт по прилагането на закона, който да уреди тази материя. От друга страна създаването на регистрационен режим увеличава административната тежест за лицата, които подлежат на вписване, на която не е направена оценка на въздействието в изготвената Предварителна оценка на въздействието.

5. В чл. 17, ал. 1, т. 7 от проекта думите „пътнически документ“ предлагаме да се заменят с „паспорт или заместващ го документ за пътуване“ съгласно възприетата терминология и дефиницията на § 1, т. 3 от Закона за чужденците в Република България.

6. Законопроектът не транспонира Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно условията за прием на граждани на трети страни с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност, както е посочено в § 2 от ДР на проекта, тъй като предмет на директивата не е регламентиране на извършването на доброволческа дейност, а урежда условията за прием, т. е. изискванията за пребиваване на граждани на трети държави на територията на ЕС в посочените в заглавието ѝ хипотези. Същата е транспонирана в българското право със Закона за чужденците в Република България и Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. Пропускът да се уреди влизането и пребиваването в Република България на лица с цел извършване на доброволческа дейност се отстранява чрез

допълнение на чл. 24в, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България, както е направено в § 3 от ЗР на проекта. Поради изложеното § 2 от ДР следва да се заличи.

КРАСЕН КРАЛЕВ
Министър на младежта

